

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/64/2021
Identifikačné číslo spisu:	6115010637
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:6115010637.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci obvineného A. S. a spol. pre pokračujúci obzvlášť závažný zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 30. septembra 2012 a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 13. decembra 2022 v Bratislave, o dovolaní obvineného Ing. L. A. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 02. októbra 2018, sp. zn. 5To/117/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Ing. L. A. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) z 22. júla 2016, sp. zn. 2Tk/3/2015, po zrušení výroku o vine a treste v rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo 04. júna 2015, podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona v časti týkajúcej sa obvineného A. S. (ďalej tiež „obvinený v 1. rade“), bol obvinený v 1. rade uznaný za vinného zo spáchania pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona v znení účinnom do 30. septembra 2012 a obvinení Mgr. Ing. O. W. (ďalej tiež „obvinený v 2. rade“), Ing. L. A. (ďalej tiež „obvinený v 3. rade“ alebo „dovolateľ“) a A. L. (ďalej tiež „obvinený v 4. rade“) boli uznaní vinnými zo spáchania zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona v znení účinnom do 30. septembra 2012 na tom skutkovom základe, že:

-obvinení v 1. až 4. rade ako členovia organizovanej skupiny, ktorej členom bol aj H. O. (spolupracujúci obvinený), konajúc vo vzájomnej súčinnosti, cielenej na neoprávnené získanie daňového zvýhodnenia vo forme uplatnenia odpočtu dane z pridanej hodnoty a vrátenie nadmerného odpočtu tejto dane

-od mesiaca január 2010 na území Slovenskej republiky na základe vopred uzavretej vzájomnej dohody zostavili dodávateľsko-odberateľský reťazec obchodných spoločností predstierajúci obchodovanie s neexistujúcim tovarom tým spôsobom, že obchodná spoločnosť A. s. r. o., so sídlom A., O. č.XX, IČO:XXXXXXXXX prostredníctvom svojho konateľa A. S., predstierala cez účtovné doklady nákup

tovaru - drevených plávajúcich podláh s označením Admonter Classic Hardwoods Natural Oil 15/192/200 mm rakúskeho výrobcu spoločnosti Z. C. GmbH, V. Z. XXX, F. od spoločnosti N. Y., s.r.o., J. G. X, A., ktorým táto spoločnosť nikdy nedisponovala a následný účtovný predaj tohto tovaru spoločnosti A. SK s.r.o., Y. X, A., neskôr N. č.X, R., IČO:XX XXX XXX zastúpenej na základe splnomocnenia Mgr. Ing. O. W. s jeho úlohou účtovne potvrdiť existenciu tovaru, ktorá spoločnosť následne cez účtovné doklady predstierala odpredaj tohto tovaru spoločnosti Q. s.r.o., so sídlom R... O.. XXXX/X, IČO: XXXXXXXXX zastúpenej H. O., ktorého úlohou bolo účtovným dodaním a predstieraním vývozu tovaru vytvoriť podmienky na uplatnenie nadmerného odpočtu DPH. Takto táto spoločnosť deklarovala intrakomunitárne dodanie tovaru spoločnosti O. CZ s.r.o., F. XXX T., Česká republika, IČO:XXXXXXXXX zastúpenej A. L., ktorý potvrdil kúpu tovaru a jeho dovoz na územie Českej republiky, čím umožnil uplatnenie nadmerného odpočtu DPH spoločnosti Q. s.r.o. R., kde celú činnosť koordinoval Ing. L. A., ktorý spolu s Mgr. Ing. O. W. určili aký tovar sa bude na účtovných dokladoch uvádzať, poskytol finančné prostriedky za účelom ich opakovaných prevodov cez účty predmetných obchodných spoločností a zabezpečil potrebné doklady k účtovnému vykázaniu prepravy neexistujúceho tovaru, to všetko za vzájomného vystavenia a podpísania objednávok, kúpnych zmlúv, faktúr, dodacích listov, príjmových a výdavkových pokladničných dokladov a medzinárodných nákladných listov CMR preukazujúc ich obchodné vzťahy na neexistujúcom tovare, pričom faktúry z týchto nimi deklarovaných fiktívnych obchodov si jednotlivé spoločnosti zaúčtovali do svojich účtovníctiev i napriek tomu, že u týchto obchodov nedošlo k zdaniteľnému plneniu. Následne H. O. v mene spoločnosti Q. s.r.o. R., podal jej správcovi dane Daňovému úradu Zvolen v dňoch 24.02.2010, 09.03.2010 a 19.04.2010 daňové priznania k dani z pridanej hodnoty, v ktorých, hoci na to neboli splnené podmienky, uplatnil odpočet dane z pridanej hodnoty zo zdaniteľných plnení, formálne, len na papieri deklarovaných ako prijatých, v podobe tovaru od spoločnosti A. Z., s.r.o. A., a to konkrétne

-v zdaňovacom období mesiaca január 2010 u správcu dane Daňový úrad Zvolen z dodávateľskej faktúry spoločnosti A. Z., s.r.o., Y. X, A., č. 0032010 zo dňa 09.02.2010 za nákup plávajúcej podlahy, neoprávnený nadmerný odpočet DPH vo výške 30.083,96 Eur,

-v zdaňovacom období mesiaca február 2010 u správcu dane Daňový úrad Zvolen z dodávateľskej faktúry spoločnosti A. Z., s.r.o., N. X, R., č. 0112010 zo dňa 10.03.2010 za nákup plávajúcej podlahy, neoprávnený nadmerný odpočet DPH vo výške 37.162,54 Eur,

-v zdaňovacom období mesiaca marec 2010 u správcu dane Daňový úrad Zvolen z dodávateľskej faktúry spoločnosti A. Z., s.r.o., N. X, R., č. 0212010 zo dňa 07.04.2010 za nákup plávajúcej podlahy, neoprávnený nadmerný odpočet DPH vo výške 37.162,54 Eur, ktorým konaním uvedených osôb došlo k neoprávnenému uplatneniu nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 104.406,04 Eur,

obvinený v 1. rade ako člen organizovanej skupiny, ktorú tvorili aj odsúdení H. O., O. A. a F. M., konajúc vo vzájomnej súčinnosti, cielenej na neoprávnené získanie daňového zvýhodnenia vo forme uplatnenia odpočtu dane z pridanej hodnoty a na základe vykázaného prevýšenia dane z pridanej hodnoty na vstupe nad daňou z pridanej hodnoty na výstupe aj vrátenia nadmerného odpočtu tejto dane od mesiaca jún 2010 na území Slovenskej republiky páchali daňovú trestnú činnosť s väzbami na územie Českej republiky tým spôsobom, že po vopred uzavretej vzájomnej dohode zostavili dodávateľsko-odberateľský reťazec obchodných spoločností predstierajúc obchodovanie s neexistujúcim tovarom tým spôsobom, že obchodná spoločnosť F. B., s.r.o., B. XX, N., IČO:XXXXXXXXX, prostredníctvom svojho konateľa H. M. deklarovala odpredaj neexistujúceho tovaru vo forme ventilátorov, gravitačných mriežok, regulátorov otáčok, ochranných mriežok, upevňovacích objímok a blokovacích krúžkov obchodnej spoločnosti A., s.r.o., A. X, A., IČO: XXXXXXXXX zastúpenej konateľom A. S., ktorá následne odpredala uvedený tovar obchodnej spoločnosti V., s.r.o., N. X, R., neskôr G. X, N. N., IČO:XXXXXXXXX zastúpenej konateľom F. M. a táto deklarovala predaj takéhoto neexistujúceho tovaru obchodnej spoločnosti H., s.r.o., A. XXX/X, A. 5, Česká republika, IČO:XXXXXXXXX, zastúpenej konateľom F. N. s jeho dodávkou prostredníctvom prepravnej spoločnosti J., s.r.o., V. W. XXX, M., Česká republika, to všetko za vzájomného vystavenia objednávok, kúpnych zmlúv, faktúr, dodacích

listov, príjmových a výdavkových pokladničných dokladov a medzinárodných nákladných listov CMR preukazujúc ich obchodné vzťahy na neexistujúcom tovare, ktoré počas celej doby prostredníctvom priamych inštrukcií riadil a koordinoval H. O., ktorý spoločne s O. A. zabezpečili obsadenie obchodnej spoločnosti V., s.r.o. práve konateľom F. M., ktorého spoločne inštruovali, H. O. zabezpečil prepravnú spoločnosť J., s.r.o., ako aj nadobúdateľa daného tovaru v zahraničí spoločnosť H., s.r.o., za ktorú konal F. N., O. A. zabezpečil časť finančných prostriedkov, ktoré boli prevedené cez bankové účty obchodných spoločností v reťazci s cieľom zrealizovať obchody, aby boli jednotlivé obchody príslušným správcom dane uznané, a aby boli následne takto konateľom obchodnej spoločnosti V., s.r.o. uplatnené nadmerné odpočty DPH vyplatené, pričom faktúry z takto nimi fiktívne deklarovaných obchodov si jednotlivé spoločnosti zaúčtovali do svojich účtovníctiev i napriek tomu, že u týchto obchodov nedošlo k zdaniteľnému plneniu; v takto vytvorenom a skutočnosti odporujúcom ekonomickom a právnom stave F. M., konajúc v mene spoločnosti V., s.r.o. R., podal jej správcovi dane Daňovému úradu Zvolen a po zmene sídla Daňovému úradu Banská Bystrica II, v dňoch 18.08.2010, 29.09.2010 a 18.02.2011 daňové priznania k dani z pridanej hodnoty, v ktorých, hoci na to neboli splnené podmienky, uplatnil odpočet dane z pridanej hodnoty zo zdaniteľných plnení formálne len na papieri deklarovaných ako prijatých v podobe tovaru od spoločnosti A., s.r.o., a to konkrétne

-v zdaňovacom období mesiaca jún 2010 u správcu dane Daňový úrad Zvolen z dodávateľskej faktúry spoločnosti A., s.r.o., číslo 100007 zo dňa 01.07.2010 za nákup ventilátorov, gravitačných mriežok a regulátorov otáčok, neoprávnený nadmerný odpočet DPH vo výške 62.500,50 Eur,

-v zdaňovacom období mesiaca júl 2010 u správcu dane Daňový úrad Banská Bystrica II z dodávateľskej faktúry spoločnosti A., s.r.o. číslo 100008 zo dňa 14.07.2010 za nákup ventilátorov, ochranných mriežok, upevňovacích objímok, regulátorov otáčok a blokovacích krúžkov, neoprávnený nadmerný odpočet DPH vo výške 69.641 Eur,

-v zdaňovacom období mesiaca august 2010 u správcu dane Daňový úrad Banská Bystrica II z dodávateľskej faktúry spoločnosti A., s.r.o. číslo 100016 zo dňa 27.08.2010 za nákup ventilátorov, gravitačných mriežok a regulátorov otáčok, neoprávnený odpočet DPH vo výške 68.491,01 Eur,

ktorým konaním členov organizovanej skupiny došlo k neoprávnenému uplatneniu nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo forme nadmerného odpočtu vo výške 200.633,07 Eur.

Okresný súd za túto trestnú činnosť uložil obvinenému v 1. rade A. S. podľa § 277 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 3 Trestného zákona spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súd ďalej obvinenému uložil peňažný trest 8.000,- Eur, a pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, ustanovil okresný súd obvinenému v 1. rade náhradný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov. Súčasne obvinenému v 1. rade okresný súd uložil trest zákazu činnosti výkonu akejkoľvek podnikateľskej činnosti vo svojom mene alebo v mene iného na 5 (päť) rokov.

Obvineným v 2. a 3. rade Mgr. Ing. O. W. a Ing. L. A. podľa § 277 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona okresný súd uložil každému osobitne nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, pre výkon ktorých trestov ich zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň obvinenému v 2. a 3. rade uložil peňažný trest 8.000,- Eur, každému zvlášť a pre prípad, že by bol výkon uloženého peňažného trestu úmyselne zmarený, ustanovil im náhradný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov (každému zvlášť). Zároveň okresný súd každému z obvinených v 2. a 3. rade uložil trest zákazu činnosti výkonu akejkoľvek podnikateľskej činnosti vo svojom mene alebo v mene iného na 5 (päť) rokov.

Obžalovanému v 4. rade A. L. okresný súd podľa § 277 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky, výkon ktorého podmienene odložil a určil mu skúšobnú dobu 4 (štyri) roky.

Obvinenému v 4. rade okresný súd uložil ďalej peňažný trest 4.000,- Eur, a pre prípad, že by bol výkon uloženého peňažného trestu úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov. Rovnako obvinenému v 4. rade okresný súd, tak ako ostatným obvineným, uložil aj trest zákazu činnosti výkonu akejkoľvek podnikateľskej činnosti vo svojom mene alebo v mene iného na 5 (päť) rokov. Napokon mu uložil trest zákazu pobytu na území Slovenskej republiky na 4 (štyri) roky.

Poškodený Daňový úrad Banská Bystrica (ďalej tiež „poškodený“) s jeho nárokom na náhradu škody odkázal okresný súd na civilný proces.

Proti rozsudku okresného súdu podali obvinení v 1. až 4. rade odvolania, na podklade ktorých Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom z 02. októbra 2018, sp. zn. 5To/117/2016, dotknutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku, zrušil u obvineného A. S. vo výroku o peňažnom treste a vo výroku o náhradnom treste, u obvineného Mgr. Ing. O. W. a Ing. L. A. vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako i vo výroku o treste zákazu činnosti, u obvineného A. L. vo výroku o treste zákazu činnosti a sám v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil Mgr. Ing. O. W. a Ing. L. A. podľa § 277 ods. 3, § 36 písm. j), § 38 ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona trest odňatia slobody na 18 (osemnásť) mesiacov (každému osobitne) a pre výkon uloženého trestu oboch obvinených zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň obom obvineným v 2. a 3. rade uložil trest zákazu výkonu akejkoľvek podnikateľskej činnosti vo svojom mene alebo v mene iného na dobu 3 (troch) rokov. Obvinenému v 4. rade krajský súd uložil trest zákazu činnosti výkonu akejkoľvek podnikateľskej činnosti vo svojom mene alebo v mene iného na dobu 3 (troch) rokov. V ostatných výrokoch zostal napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Proti naposledy uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený v 3. rade Ing. L. A. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Vladimíra Ryboviča vo svoj prospech dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a z dôvodov nižšie uvedených zastával názor, že dovolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu má byť založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Obvinený v 3. rade pokladá rozsudky okresného a krajského súdu za nespravodlivé a arbitrárne, založené na nesprávnych skutkových zisteniach a na súdmi nesprávne vyhodnotených dôkazoch. Vo svojom dovolaní obvinený v 3. rade predovšetkým spochybňoval výpoveď spolupracujúceho obvineného H. O., ktorého trestná vec bola vylúčená na samostatné konanie. Podľa obvineného konštatovanie okresného súdu, že to bol práve dovolateľ, ktorý mal „určiť tovar, ktorý sa bude uvádzať na účtovných dokladoch, poskytnúť finančné prostriedky za účelom ich opakovaných prevodov cez účty obchodných spoločností a zabezpečiť potrebné doklady k účtovnému vykázaniu prepravy neexistujúceho tovaru...” sa opiera iba o výpoveď spolupracujúceho obvineného a dovolateľ podľa vlastných slov, nemal možnosť negatívnu skutočnosť, že sa niečo nestalo, objektívne preukázať, teda, že trestnú činnosť kladenú za vinu organizovanej skupine nekoordinoval. Proti hodnoteniu výpovede spolupracujúceho obvineného namietal, že v konaní sa mu podarilo vyvrátiť niektoré jeho tvrdenia a zároveň poukázal na vyjadrenie tohto svedka, ktorý sám seba popisuje ako „bieleho koňa“, ktorý bol dovolateľom riadený a inštruovaný a v inom trestnom konaní vedenom pred tým istým okresným súdom (sp. zn. 4T/68/2013) pre obdobnú trestnú činnosť, vystupuje on ako koordinátor obdobnej trestnej činnosti. V súvislosti s meniacim sa postavením spolupracujúceho obvineného, teda v jednom konaní v postavení tzv. bieleho koňa a v inom konaní ako koordinátora, organizátora trestnej činnosti, obvinený v 3. rade uvádzal, že spolupracujúci obvinený T. O. ako syn vedúcej pracovníčky Daňového úradu Zvolen, mal mať možnosť získať dostatočné znalosti a informácie potrebné pre páchanie daňovej trestnej činnosti aj bez toho, aby ho dovolateľ riadil, koordinoval s inými spolupáchateľmi. Dovolať taktiež pokladá za „neštandardné a zvláštne“ celé prípravné konanie a bez toho, že by bližšie vymedzil nezákonnosť, poukázal na to, že v prípravnom konaní bolo prokurátorom zrušené prvotné uznesenie o vznesení obvinenia (OR PZ Zvolen, ČVS: ORP-629/OEK-ZV-2012 z 30. augusta 2012), trestná vec obvinených odňatá a prikázaná vyšetrovateľovi PPZ NAKA NJFP Expozitúra Stred Banská Bystrica a po vznesení obvinenia obvineným v 1., 2. a v 4. rade vrátane H. O., bola trestná vec spolupracujúceho

obvineného podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku vylúčená na samostatné konanie a následne vznesené obvinenie aj dovolateľovi. Procesným postupom orgánov činných v trestnom konaní mala byť pokračujúca trestná činnosť spolupracujúceho obvineného páchaná viacerými skutkami a s rôznymi skupinami osôb od januára 2010 do jeho zadržania v roku 2011, postupne rozdelená na tri časti, pričom dovolateľ má vedomosť len o tom, že spolupracujúci obvinený bol odsúdený v trestnej veci vedenej pred okresným súdom pod sp. zn. 5T/105/2012 a v ostatných trestných veciach sp. zn. 4T/68/2013 a sp. zn. 2Tk/3/2015 predpokladá, že mu boli uložené len mierne tresty. Uvedený postup orgánov činných v trestnom konaní dovolateľ nazval „salámovou metódou“ a uvádzal svoju úvahu, že vylúčenie trestnej veci spolupracujúceho obvineného a následné prerušenie tohto konania podľa § 228 ods. 2 Trestného poriadku, bolo by možné len za predpokladu, ak by H. O. nebol organizátorom, návodcom, ani objednávateľom spáchaného zločinu, z čoho dovolateľ vyvodil, že spolupracujúci obvinený „sa potreboval vyvinúť z organizovania trestného činu“. Obvinený v dovolaní spochybňoval výpoveď spolupracujúceho obvineného, ako aj záver okresného súdu, že „nemal dôvod H. O. neveriť“, hoci dovolateľ podľa vlastných slov mal vyvrátiť niektoré jeho tvrdenia a v konaní pred súdmi mal „v nebhývalej miere používať neurčité a vyhýbavé odpovede typu: neviem, nepamätám si, je to možné a podobne.“. Dovolateľ sa taktiež nevie stotožniť s hodnotením dôkazu - údajov z Elektronického mýtného systému o pohybe kamiónov (ďalej tiež „mýtny systém“), ktorý pokladá za nespoľahlivý a zároveň mal byť „prekvapivo“ predložený a vykonaný až v závere súdneho konania. V závere svojho dovolania rozviedol úvahu vychádzajúcu zo skutočnosti, že predseda senátu okresného súdu JUDr. Peter Pulman bol preložený na Špecializovaný trestný súd v Pezinku a podľa dovolateľa táto skutočnosť a z nej vyplývajúca možná nevyhnutnosť opakovať dokazovanie po hypotetickom zrušení rozsudku odvolacím súdom, mohla zohrať „dôležitú“ a „rozhodujúcu rolu“ pri rozhodovaní odvolacieho súdu. Dovolateľ je toho názoru, že ním uvádzané tvrdenia spochybňujú vierohodnosť svedka H. O., tvrdenia tohto svedka k osobe dovolateľa sú osamotené, nepodložené, a preto zastáva názor, že v základnom trestnom konaní bola popri iných zásadách trestného konania porušená aj zásada v pochybnostiach v prospech obvineného a zásada prezumpcie nevinu.

Obvinený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom vyslovil, že rozhodnutím krajského súdu bol porušený zákon v jeho neprospech v § 2 ods. 4 Trestného poriadku, aby rozsudok krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu zrušil vo vzťahu k obvinenému v 3. rade a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného v 3. rade sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica (ďalej tiež „prokurátor“), ktorý uviedol, že v dovolaní obvinený v 3. rade na svoju obhajobu uvádza argumentáciu, s ktorou sa už vysporiadali súdy v základnom trestnom konaní. Súdy v základom konaní nezaložili svoje závery o vine obvinených (vrátane viny obvineného v 3. rade) len na výpovedi svedka O., tak ako tvrdí dovolateľ, ale vo veci bolo vykonané podrobné a intenzívne dokazovanie, vrátane návrhov dôkazov obhajoby. Pokiaľ obvinený v 3. rade poukazoval na iné trestné konania vedené pred okresným súdom (sp. zn. 4T/68/2013 a sp. zn. 5T/105/2012), a to aké postavenie mal spolupracujúci obvinený O. v príslušných konaniach, respektíve otázku, či bol alebo nebol v týchto konaniach aj koordinátorom ostatných spolupáchateľov, tak odpoveď na uvedenú otázku vyplynula výlučne z dokazovania v danej trestnej veci. Podstatná je aj časová os jednotlivých skutkov a bez významu taktiež nie je postavenie obchodnej spoločnosti s registráciou pre DPH a či mala obchodná spoločnosť postavenie tzv. nárazníkovej spoločnosti alebo sa jedná o spoločnosť, ktorá si už u správcu dane uplatňuje vyplatenie nadmerných a neoprávnených odpočtov DPH. Svedok O. bol trestne stíhaný za celú odhalenú daňovú trestnú činnosť, a to páchanú od júna 2010 do apríla 2011, konkrétne za zdaňovacie obdobie jún-august, november 2010 a január 2011 až apríl 2011, ku ktorej sa už v prípravnom konaní priznal a požiadal o konanie o dohode o vine a treste. V konaní sp. zn. 5T/105/2012 okresný súd následne H. O. právoplatne uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 2 mesiace. Po podaní obžaloby na zvyšok organizovanej skupiny (konanie sp. zn. 4T/68/2013) už medzičasom právoplatne odsúdený O. vypovedal v procesnom postavení svedka. K žiadnemu účelovému deleniu trestnej činnosti, či „salámovej metóde“, tak ako uvádza obvinený v 3. rade prostredníctvom svojho obhajcu, nedošlo. Procesný postup orgánov činných v trestnom konaní bol vykonaný v súlade s dôkaznou situáciou a Trestným poriadkom. Taktiež námietka obvineného v 3. rade, že svedok O. sa usiloval o vyvinutie sa z

organizovania danej trestnej činnosti, tak vzhľadom na dôkaznú situáciu je uvedená námietka dovolateľa len jeho konštrukciou, bez opory v dôkazoch. K údajne prekvapivému predkladaniu dôkazov v závere konania, prokurátor uviedol, že dané tvrdenie obhajoby je zavádzajúce a účelové. K predloženiu dôkazu zo strany prokuratúry v podobe výstupov z mýtného systému v SR, došlo ako reakcia na predchádzajúcu dôkaznú aktivitu obhajoby, ktorá sa snažila preukázať, že kamióny údajne prepravujúce tovar zo skladov v A. do Českej republiky (ČR), mohli ísť aj takými trasami tak, aby neboli zachytené mýtnymi bránami. Dôkazy z mýtného systému následne absolútne spochybnil vykonanie vyššie naznačenej dopravy tovaru do ČR v zmysle dokladov o preprave (CMR), ktoré predkladali obvinení, tak v daňovom, ako aj trestnom konaní. Rovnako obhajoba v základnom trestnom konaní nebola v časovej tiesni a dôkazné návrhy prokuratúry teda boli len reakciou na návrhy obhajoby. K spochybneniu vierohodnosti jadra výpovede spolupracujúceho obvineného v základnom konaní nedošlo a podstata jeho výpovede bola, že v skutočnosti žiadne obchody medzi reťazcom firiem neboli, nebol ani tovar, preprava tovaru zo skladu v A. taktiež nebola, len sa „dopasovala“ na inú, reálne prebiehajúcu dopravu a peniaze boli len v istej sume, ktorá prebiehala cez tri bankové účty a tá sa vyberala a vkladala na účty a napokon pri podpisovaní príjmových a výdavkových dokladov si obchodní partneri žiadnu hotovosť neodovzdávali. K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku prokurátor uviedol, že spochybňovanie správnosti skutkových zistení a namietanie správnosti hodnotenia dôkazov tak, ako činí obvinený vo svojom dovolaní, vyššie uvedený dovolací dôvod nenapĺňa. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd odmietol dovolanie obvineného Ing. L. A. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

Na vyjadrenie prokurátora reagoval podaniami z 19. júla 2021 a 05. augusta 2021 obvinený v 3. rade, ktorý uviedol, že na podanom dovolaní a skutočnostiach v ňom uvedených, trvá. Zdôraznil, že jeho účasť v organizovanej skupine bola preukázaná iba výpoveďou spolupracujúceho svedka H. O. a odmietal tvrdenie prokurátora, že v dovolaní opakuje svoju obhajobnú argumentáciu prezentovanú už v základnom trestnom konaní. Obvinený v 3. rade naďalej zastáva názor, že spolupracujúci svedok získal benefity spolupracujúceho svedka v podobe nižšej trestnej sadzby, v konaní podľa jeho názoru došlo aj k pochybeniu polície, keď trestná vec bola pridelená vyšetrovateľovi NAKA a v záujme rýchlosti vyšetrovania, bola trestná činnosť spolupracujúceho svedka rozdelená podľa stavu objasnenia, priznania a žiadosti o dohodu vine a treste. Ďalej vo svojom vyjadrení popieral svoju vinu a postavenie koordinátora a uvádzal, že o pravdivosti výpovede spolupracujúceho svedka nebol predložený relevantný dôkaz. V ďalšej časti svojho vyjadrenia opakoval svoje prechádzajúce vyjadrenia a venoval sa hodnoteniu údajov z mýtného systému SR, ako aj návrhom predložených obhajobou. Obvinený v 3. rade sa nestotožňuje s tvrdením prokurátora, že podstata výpovede spolupracujúceho svedka nebola vyvrátená a v súvislosti s jeho výpoveďou uvádzal, že sa týka všeobecne všetkých obvinených. Opakoval, že jeho účasť v organizovanej skupine preukazuje iba výpoveď spolupracujúceho obvineného. Záverom svojho vyjadrenia v súvislosti s namietaným dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, obvinený súdom vytýkal, že v základnom trestnom konaní nemali objektívne posúdiť skutočnosti, ktoré na svoju obhajobu uvádzal, mali porušiť zásadu voľného hodnotenia a vyslovil svoje presvedčenie, že v jeho trestnej veci mala byť obžaloba podaná na podklade nedostatočne zisteného skutkového stavu, o čom má svedčiť navrhovanie dôkazov prokurátorom pred skončením súdneho konania. Údaje z mýtného systému SR, na podklade ktorého súdy dospeli k záveru, že tovar, v súvislosti s ktorým obvinení žiadali o vyplatenie odpočtu DPH, nebol prepravovaný tak, ako mal byť prepravovaný podľa dokladov predložených obvinenými, tak k tomuto dôkazu obvinený uviedol, že tento dôkaz nemá jeho z ničoho usvedčovať. Obvinený v 3. rade ďalej opakoval, že súdy uverili výpovedi spolupracujúceho obvineného a mali ignorovať dôkazy predkladané obvinenými. V záujme objektivity dovolateľ ďalej navrhoval, aby si dovolací súd vypočul zvukové nahrávky z hlavných pojednávaní a sám analyzoval a urobil si svoj názor na výpoveď spolupracujúceho svedka O. a svedka Mgr. Z.. Napokon obvinený v 3. rade vyslovil vlastné presvedčenie, že z ním uvádzaných skutočností má byť zrejmé, že súdy mali zásadne pochybiť pri hodnotení skutkového stavu a vykonaných dôkazov a tým porušiť právo obvineného v 3. rade na spravodlivý súdny proces.

K vyjadreniu prokurátora sa vyjadril aj obvinený v 2. rade, ktorý uviedol, že existencia organizovanej skupiny, rozdelenie úloh a konanie jednotlivých členov skupiny nebolo, okrem svedectva

spolupracujúceho svedka, preukázané iným dôkazom. Obvinený v 2. rade má za to, že nepodložené tvrdenia svedka H. O. obvinení vyvrátili a mali preukázať, že tento svedok klame. Taktiež má za to, že v konaní preukázali, že údaje z mýtného systému v SR nie sú 100 % spoľahlivé, nakoľko systém mával výpadky a časté poruchy. Rovnako má tiež za to, že súdy v základnom konaní nevyhodnocovali vykonané dôkazy súhrne a jednotlivo, ale najmä v prospech obžaloby a neprospech obvinených.

K dovolaniu obvineného v 3. rade a vyjadreniu prokurátora sa vyjadril poškodený Daňový úrad Banská Bystrica, ktorý uviedol, že sa stotožňuje s vyjadrením prokurátora a nemá žiadne iné návrhy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 377 Trestného poriadku] pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti už právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007]. Jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie situácia spočívajúca v tom, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiaden trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu (primerane napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Tdo/29/2018, 2Tdo/6/2019, 5Tdo/48/2018).

Vyššie citované ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb a jeho znenie za bodkočiarkou „správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť“ vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových

zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku. Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete rozsudku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti hodnoteniu vykonaného dokazovania, prípadne proti rozsahu vykonaného dokazovania súdmi oboch stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho.

Preto námietky obvineného v 3. rade spočívajúce v tom, že súdy nižšieho stupňa mali nedostatočne objasniť skutkový stav veci, nezohľadnili dôkazy svedčiace v prospech obvinených, mali nesprávne vyhodnotiť vykonané dôkazy, a to najmä výpoveď Tomáša O. a údaje z tzv. mýtného systému SR, vrátane nepoužitia zásady v pochybnostiach v prospech obvineného (lat. in dubio pro reo), či údajného porušenia prezumpcie nevinoty alebo údajného porušenia zásady voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, sú námietky skutkového charakteru, ktoré z tohto dôvodu dovolací dôvod vyplývajúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, nenapĺňajú. Ako už dovolací súd vyššie uviedol, dovolacie konanie nie je ďalším odvolaním a v tomto konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku, dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku vyjadreného v tzv. skutkovej vete, už nemôže skúmať a ani meniť. Pričom zároveň platí, ak dovolací súd nemôže skutkové zistenia skúmať ani meniť (s výnimkou dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku), tak potom ani obvinený nemôže vo svojom dovolaní s úspechom namietať, že skutok mal byť zistený nesprávne alebo neúplne. Poukazovanie na údajné nesprávne skutkové zistenia, na ktorých je rozhodnutie založené, alebo nesúhlas s hodnotením dôkazov súdmi, dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nenapĺňa (R 57/2007-II).

Pokiaľ obvinený v dovolaní namietal, že v základnom trestnom konaní bol uznaný za vinného na podklade výpovede spolupracujúceho obvineného a malo byť tak porušené jeho právo na spravodlivý proces, tak v danej súvislosti dovolací súd dodáva, že výpoveď spolupracujúceho svedka je legálnym inštitútom, ktorý nie je možné pokladať za defektný prvok oslabujúci hodnotu dôkaznej situácie a v prípade jeho použitia, zásada náležitého zistenia skutkového stavu a zásada voľného hodnotenia dôkazov v záujme vylúčenia potenciálneho nebezpečenstva účelových, nepravdivých výpovedí, ukladajú súdom povinnosť vykonať dôslednú previerku hodnovernosti a kvality výpovede spolupracujúceho obvineného (bližšie pozri uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. III.ÚS/758/2016 z 08. novembra 2016, publikované ako R 53/2016). V prípade obvineného v 3. rade, súdy v základnom konaní poskytli dovolateľovi dostatočné garancie spravodlivého procesu, keď dôsledne preverovali výpoveď spolupracujúceho obvineného, ktorá je podporená aj inými dôkazmi (údaje z tzv. mýtného systému SR, dubiózne prvotné nadobudnutie drevených podláh od spoločnosti N. Y., s.r.o. na podklade sfaľšovaného plnomocenstva), pričom spolupracujúci obvinený, respektíve svedok v tomto konaní, svojou výpoveďou sám seba zaťažil trestnou zodpovednosťou a v neposlednom rade nie je daný rozumný dôvod pre pochybnosti o čestnosti jeho motivácie k spolupráci s orgánmi činnými v trestnom konaní.

Vzhľadom na to, že obvinený Ing. L. A. svojimi námietkami, ktoré uviedol v dovolaní, nenaplnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.